

1906 Det offisielle kroningsbildet

Da jeg gikk i barneskolen på 50-tallet, husker jeg hvordan blikket ofte festet seg på et spesielt bilde ute i gangen, likeledes nesten tilsvarende bilder inne i klasserommet. Det var bilder av daværende kong Haakon og dronning Maud. I 1957 ble de byttet ut med Olav og Märtha. I dagens overnøytraliserte samfunn er jeg ikke sikker på om det henger kongebilder på norske skoleinstitusjoner. Flere av de bildene som den gangen hang på skoler, og ellers på fremtredende plasser i samfunnet, sågar i mange private hjem, fant du naturligvis i skolebøkene. Faget Historie het Soge i min nynorskkommune, og skoleverket skiftet ikke ut lærebøker hvert år, for å si det forsiktig. Så for mange skoleelever som begynte på skolen etter 1957, var nok Haakon fortsatt konge i landet og muligens forble det gjennom hele barneskolen. Ett av de bildene som absolutt gikk igjen i historiebøkene, og som nok hang på norske skolevegger i mangfoldige tiår, er det offisielle kroningsbildet fra 1906, hvor kongeparet bærer sine regalier – kroner, septer, rikseple og kåpe. Et meget vakkert

22. juni 1906. Det offisielle kroningsbildet, tatt av Peder Olsen Aune

bilde, teknisk lytefritt. Bildet er tatt i Stiftsgården i Trondheim, og skulle bli ett av forrige århundres mest kopierte bilder. Fotografen var Peder Olsen Aune, en ekte stjørdaling født på Ree gård. Historien om Peder Olsen Aune, for ikke å si om hele Aunefamilien på Ree, er som klippet ut av folkeeventyrene. Det forundrer denne forfatter stort at vedkommende ikke har en mer fremtredende plass i vår lokale historie.

Den 22. juni 1906 ble det igjen skrevet historie i Norge. Da fant den siste kroningen sted i landet, nemlig i Nidarosdomen. Kong Haakon og dronning Maud hadde kommet til Trondheim med skipet *Heimdal*, og ble møtt av en stor folkemengde utenfor Stiftsgården. I henhold til § 12 i Grunnloven, skulle kongen krones og salves i Trondheims domkirke. Men allerede i 1906 var imidlertid kroningsparagrafen omdiskutert. Mange betraktet skikken

med kroning som gammeldags og lite demokratisk. Dermed ble seremonien ved kroningen av kong Haakon og dronning Maud tonet ned i forhold til tidligere kroninger. Blant annet ble den tradisjonelle kroningsprosesjonen fra Stiftsgården til Nidarosdomen sløyfet. Isteden dro kongeparet til domkirken i en kroningsvogn trukket av fire hester. I tråd med tradisjonen etter kong Carl Johan, ble kong Haakon kronet i uniform. Dronning Maud brøt imidlertid med tradisjonen ved å velge en kjole uten norske symboler. De to tidligere dronningene hadde vært iført kjoler prydet med den norske løve. På vei til kroningen reiste kong Haakon og dronning Maud med tog, hest og vogn, og skip. De hadde stanset mange steder under veis, for kroningsferden tjente også til å gjøre folket kjent med den nye kongefamilien og kongefamilien kjent med sitt nye folk og land. Turen tilbake til Kristiania foregikk med skip langs kysten. Kongefamilien forble i Trondheim flere uker, og forlot byen den 10. juli og nådde Kristiania 1. august. Reisen ble «fullført» året etter, med en lengre rundreise i Nord-Norge. Skikken med å gjøre en lengre reise til store deler av landet i forbindelse med en kroning eller signing, går tilbake til middelalderens konger som lot seg hylle på de ulike tingene rundt om i landet.

22. juni 1906, bildet tatt av Peder O. Aune

Nidarosdomen var under restaurering, men hele kirkerommet ble tatt i bruk for anledningen, slik at flest mulig mennesker kunne få overvære begivenheten. Over 2 300 var således tilstede i domkirken. Biskop Vilhelm Andreas Wexelsen hilste kongen med ordene: «*Gud bevare din Indgang og Udgang fra nu af og til evig tid*». Kongeparet tok plass i kroningsstolene fra 1818, plassert under baldakiner på hver sin side under sentraltårnet. Gudstjenesten startet, og etter første del av Johan Halvorsens kroningskantate, tok selve kroningen til. Kong Haakon trådte fram og knelte foran høyalteret iført kroningskappen. Biskop Wexelsen salvet kongens panne og håndledd. Kongen tok så plass i kroningsstolen som var plassert foran høyalteret, og statsminister Christian Michelsen og biskop Wexelsen plasserte i fellesskap kronen på kong Haakons hode. Deretter overrakk utenriksminister Jørgen Løvland kongen seperet og handelsminister Sofus Arctander ga kongen rikseplet. Rikssverdet ble overrakt av forsvarsminister Wilhelm Olsson. Biskop Wexelsen framsa en bønn over kongens gjerning og velsignet ham. Kongen vendte så tilbake til kronings-

stolen under baldakinen iført kroningskappe og regalier. Etter kroningskantatens tredje del trådte dronningen fram. Dronning Maud ble salvet og

Kong Haakon VII

Dronning Maud

kronet etter samme ritual som kong Haakon, og hun vendte tilbake til kroningsstolen iført kappe og regalier. Stortingspresident Carl Berner avsluttet seremonien med ordene: «*Kroningsagten er nu fuldført. Lad os alle forene os i et Gud bevare Kongen.*»

Som et apropos kan nevnes at kroningen av Haakon i 1906 og signingen av Olav i

1958, falt på samme dato, den 22. juni. Trolig et bevisst valg. En skulle derfor tro at signingen av Harald i 1991 også ville falle på den dato, men i 1991 skjedde seremonien påfølgende dato, den 23. juni, som var en søndag. Men i 1906 var det en fredag og i 1958 en lørdag!

Så tilbake til vår historiske person, Peder Olsen Aune fra Stjørdal, mannen som for all fremtid skal bli stående i historiebøkene som selve kroningsfotografen i 1906, under en av landets største markeringer gjennom tidene. Norge, som nåværende land, fikk sin grunnlov og selvstendighet i 1814, men hadde nettopp gått ut av unionen med Sverige og erklært oss uavhengig. En ny æra hadde begynt, og en stjørdaling skulle bli den som dokumenterte det hele. Peder Olsen Aune ble født på Ree gård den 13. februar 1862, som sønn av Peder Clarisius Aune (04.02.1834–01.04.1895) og Marie Petronelle Struck (1835–09.09.1914). (Det skal bemerkes at på Ree har de skrevet Clarensius, mens kirkebøkene skriver Clarisius). Peder Olsen Aune var nummer fire i en ungeflokk på tolv gjennom en tjuetårsperiode. Originalt nok tok ikke ungene mellomnavn etter faren, men fra ulike slektninger i familien. Hans far hadde kommet til Stjørdal

Foreldrene til kroningsfotografen: Marie Petronelle Struck og Peder Clarisius Aune (tegnet av Martin L. Storm i 1855)

i 1855 og kjøpt Ree gård av lensmann Nilsen for 9 500 spesidaler, som den gangen hadde sin bebyggelse på flaten nord for hovedveien, mellom denne og selve åsen. Det er sagt at Aune hadde 400 000 spesiedaler da han begynte, av dem brukte han 50.000 til å bygge gården. 400 000 rtdlr. var 1 600 000 kroner etter skiftet av pengesystem i 1874. Et dagsverk kostet 12–15 skilling eller 10–13 øre, og ei reise til Amerika om lag 50 kroner. Både Peder og Marie hadde arvet fra sine rike forfedre, som var inngifte i de dominerende familier i byen. Peder Clarisius Aune var en av de fem store proprietærer på Stjørdal. Han ble en dominerende foregangsmann innen avle og jordbruk i landet, omtalt i lærebøker på Norges Landbrukshøgskole. Det kunne vært skrevet en egen bok om hans virke, en meget betydningsfull person i Stjørdals historie. På Ree lå Peder Clarisius Aune langt foran sin tid. Det var ensomt, mest verre enn de som ligger etter sin tid – de er så mange flere. Han kjempet mot det offentlige, mot byråkrater som overtok makta. Dette straffet seg for Aune når tidene ble dårlige og han fikk derfor ikke særlig stor lønn for strevet. Som en ruinert og forgjeldet mann måtte han gå fra den gården han hadde brukt hele sin formue på. Det var han da heller ikke alene om på den tida.

Fra venstre: sønnen Struck Aune, far Peder Clarisius Aune og sønnen Peder Olsen Aune

Etter konfirmasjon synes unge Peder Olsen Aune å arbeide i Jacob Mathesons forretning i byen. Men handel og vandel passet ham trolig ikke, for han kom hjem igjen ganske fort. Det var noe annet han spekulerte på, nemlig å bli fotograf. I den tiden var det på Hæsjen en fastboende fotograf, Ole Liebak, som hadde sitt atelier i en gård tett ved losjen. Men det var ikke han som skulle inspirere ungdommene på Ree. Det hadde nemlig dukket opp en polakk på Stjørdal som het Huezkowski (1839–1893). Han karakteriserte seg som polsk flyktning og fortalte at han hadde vært krigsfotograf under den

italienske frihetskrig med Garibaldi. Det var derfor farlig for ham å befinne seg der Bismarck regjerte, ble det sagt. Men hvorfor han kom nettopp til Stjørdal er det ingen som vet. Denne Huezkowski fikk losji på Ree hos Peder Clarisius Aune, som selv var en bereist mann og sikkert fant glede i en slik omflakkende eventyrer som Huezkowski. For å gjøre oss ferdig med polakken, så flyttet han etter hvert til Stokmoen. Han fotograferte i hele Inntrøndelag fra ca. 1878. Han giftet seg på Stjørdal i 1879, og etter noen år dro han til Østersund.

Fra Stjørdalens Tidende 14/8-1878 sakser vi følgende:

Mærk.

Paa grund av stor Søgning forlænges mit Opphold her Stedet indtil Videre. Smaa Børn fotograferes bare i klart – Borne helst i overskyet Veir. Ingen Af-tagning paa Formiddagene.

*Ærbødigst
Huezkowski,
Fotograf*

Stjørdalens Tidende januar 1879:

Fotografi Portræter

Paa grund av stor Søgning forlænges mit Opphold her Stedet indtil Videre. Smaa Børn fotograferes bare i klart – Borne helst i overskyet Veir. Ingen Af-tagning paa Formiddagene.

*Ærbødigst
Huezkowski,
Fotograf*

Stjørdalens Tidende januar 1879:

Fotografi Portræter

Aftages paa Sandfærhus hver Dag fra Kl. 10 Form., til Kl. 2 Efterm. Mit Vinter-Atelie er opvarmet. Smaa Børn fotograferes bare i klart Veir fra Kl. 11 til 1. Prisen er 4 Kroner Dusinet for Borne og 5 Kroner for Børn. Til enhver som beærer mig med sit Arbeide, leveres et Prøvebillede gratis. Alle, som fotograferede sig i Sommer, har Anledning Efterbestilling, da Pladerne ere opbevarede.

Ærb. Huezkowski.

Polakken, som nok fremsto som en tusenkunstner, skulle få stor innflytelse på ungene på Ree. Han lærte den unge Peder sine knep og kunnskaper om fotografering. Unggutten sugde begjærlig til seg den lærdommen han fikk, og snart sto han på egne bein som fotograf. 18 år gammel åpnet Peder O. Aune forretning og atelier i Nordre gt. 5 og senere Kongens gt. 12 i Trondheim, hvor hans lille atelier fikk meget godt besøk. Det skyldes nok ikke bare utmerket arbeide, men kanskje enda mere Aunes sjeldne behagelige måte å motta sine kunder på, en medfødt begavelse som nå kom ham til nytte. En kort stund hadde Peder sin virksomhet både i Olav Tryggvassøns gt. 14 og i Søndre gt. 22 B (kort tid i 1909). Men det var nok ikke bare Peder som lot seg inspirere. Hans søster Caroline Margrete Anne hadde reist til Amerika og Chicago, som på den tiden fremstod som fotografenes Mekka. Her var det høyskoler og institutter, som utdannet verdens beste fotografer. Veldig få ble tatt opp som elever. En av dem var Caroline fra Ree gård på Stjørdal. Til tross for at hun var den første, så skjøv datidens holdninger og kjønnsroller henne i bakgrunnen. Da hun kom hjem overtok hun brorens atelier og forretning i Mathesongården i Trondheim i lag med faren. Peder hadde nemlig selv fått en utfartstrang, trolig en arv fra faren som i sin ungdom hadde dratt til Edinburgh. Eventyrlysten rev og slet i Peder jr. og i 1884 dro han til Amerika. Han var heldig og oppnådde gode forbindelser, som ga ham adgang til ett av de beste akademier i Chicago. Han hadde nå giftet seg med Anne Margrethe Tønseth, som var lærerinne for døvstumme før hun utvandret til Amerika. De slo seg ned i Portland, Oregon. Fra 1886 til 1895 drev de atelier i 169 7th St (senere omdøpt til Broadway st).

*Anne Margrethe
Tønseth Aune*

E. Aunes atelier lå på andre siden av det fasjonable Portland hotel. I dag er bygningene borte, og området er nå Pioner Courthouse Square, bedre kjent som *Portland's living room*. Mine kontakter sier at stedet hvor Aune hadde sin virksomhet er i dag Nordstrom, kjent amerikansk klesbutikk. Den 15. mars 1895 dør hans kone i barsel, etter å ha født en sønn den 10. mars. Han døde den 13. mars. I en rapport står det at Anne Margrethe døde av «septic poison» (blodforgiftning), og at det ble satt i gang etterforskning overfor manglende tilstedeværelse av fagpersonell. Etter sin kones død overlot Peder forretningen til broren Struck, som tidligere var opptatt i firmaet. Peder dro hjem til Trondheim, hvor han selv tok over ledelsen av firmaet i Mathesongården. En annen bror av Peder fulgte også sin eventyrlyst, nemlig Børre Gulliksen. Han ble styrmann og skipper. Kom til California i 1886 eller 1887, hvor han giftet seg og slo seg ned.

Peder Olsen Auné var den offisielle fotografen under kroningen i 1906

Kåre Olav Skolmli, Marie Skolmli, Kjellrun Bremseth og Ivar Bremseth på grava til Wild Bill Hickok i Deadwood, Sør-Dakota, den 13. oktober 2013

Broren Jonas Christian Struck Aune, var født på Ree gård den 15. april i 1859. Han utvandret til Amerika i 1880, og var sersjant i den amerikanske armé frem til 1888. Deltok i indianerkrigene fra Fort Assiniboine i Montana. Han sloss mot indianerne under ledelse av oberst J. J. Coppinger. Sersjant Aune var blant de som førte Sitting Bull til reservatet i Sør-Dakota. Da Struck Aune tjeneste-

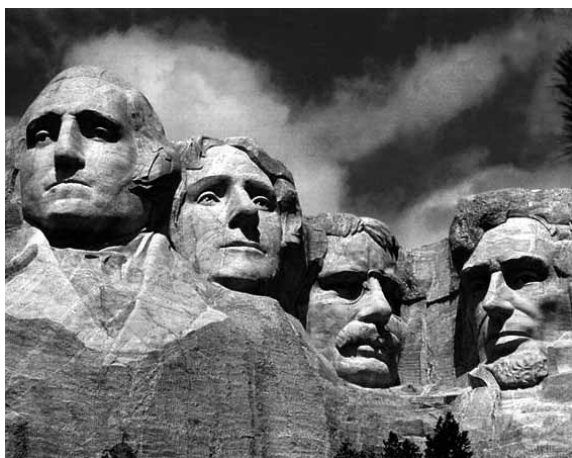
gjorde som adjutant på Fort Hays i Kansas, bodde han ved siden av den legendariske Wild Bill Hickok (dead man's hand), som der og da ble meget kjent som en fryktinngytende marshal (sheriff). Etter sin tid i hæren bodde Struck Aune i Chicago, for så å flytte til sin brors virksomhet i Portland i 1890. Denne Struck kom til å føre firmaet Aune videre i 40 år i Portland. Han giftet seg med Petra Tonseth (1867–1929).

Fra venstre: Mildrid Aune, Ivan Houser og John Sherrill Houser

De får fire barn, hvorav det første dør kun fem år gammel. En av Struck Aunes døtre het Mildrid Aune (f. 1905) og gifter seg med Ivan Houser. De flytter til Black Hills (Rapid City) i Sør-Dakota, hvor Ivan ikke bare blir den ledende skulptøren til Gutzon Borglum, men også «*the pointing up man*», underforstått han som målte ut posisjonene fra gipsfigurene til plasseringen i fjellsiden. Ivan Houser var altså fremtredende i uthuggingen av presidentene i Mt. Rushmore, Black Hills. I dag er hans sønn, John Sherrill Houser, en meget anerkjent skulptør, maler og tegner med blant annet verden største equestrian bronseskulptur, plassert på El Paso internasjonale flyplass (*The Equestrian* AKA Don Juan de Oñate). John Sherrill er en av disse positive mennesker som ser historien som en verdi i seg selv, en stor kunstner – et stort menneske, hvis gener har vandret videre og sementert kunstnerfamilien. Det går en rød tråd fra Ree gård på Stjørdal, gjennom ungene som vokste opp der – og frem til Ethan Taliesin Houser (sønn av John).

Struck og Petra hadde også sønnen Rinar (1902–1986), som giftet seg med Ellen og fikk to barn: Joan og Gordon. Gordon lever i dag utenfor San Francisco og er min hovedkilde, som jeg møtte i hans hjem den 4. oktober 2013. Gordon Aune forteller meg at Struck Aune, hans bestefar og bror av vår Peder O. Aune, hadde et studio i Los Angeles før han kom til Portland. I Portland over-

Fra venstre: Mt. Rushmore i Black Hills, Sør-Dakota og «The last Conquistador Don Juan de Qñate», El Paso Intern. flyplass, Texas

tok Rinar, far til Gordon, etter Struck. Margareth, søster til Rinar, assisterte i forretningen. Under 2. verdenskrig, måtte Rinar stenge forretningen da det ble mangel på kjemikalier for fotoproduksjon. Rinar tok seg jobb på Kaiser Shipyards, men startet etter krigen opp igjen som fotograf. Han jobbet mer eller mindre fra bilen. Dro rundt til kunder, og fremkalte bildene hjemme. Han holdt det gående slik til midt på 50-tallet, da han sluttet å livnære seg og sin familie som fotograf og gikk over i husmeglerbransjen.

Audrey og Gordon Aune, i Pleasanton ved San Francisco, den 5. oktober 2013

Gordon Aune ble født julekvelden i 1933 i Portland, Oregon. Etter Oregon State University 1951–1953, tok han sin Bachelor i Business Administration ved University of Portland i 1955. Det året giftet han seg med Audrey Belshaw (OSU graduate). Så fulgte en spennende tid som pilot i US Air Force, hvor han var stasjonert i Fairbanks, Alaska, hvorfra han fløy både værrekognosering (WB50) og surveillance (overvåkning/E-tjenesten) i flere år. Senere havnet han i det private

næringslivet, først hos Crown Zellerbach Corp i ulike lederstillinger i Portland, Los Angeles og San Francisco frem til 1986, hvorpå han startet eget firma. Gordon og Audrey har tre barn: Mark, Joanne og Jeanne, pluss sju barnebarn.

Peder Olsen Aune med sin 2. kone: Aagot Dahl

Tilbake til kroningsfotografen Peder O. Aune. Aunes atelier drev sin store virksomhet fra Jacob Mathesons Gaard i perioden fra 1886 til 1923, med et avbrekk i 1909 i Søndre gt. 22 B, med filial på Værnesmoen, Stjørdal. Fra 1923 til sin død den 11. november 1931 hadde Peder sin virksomhet i Kongens gt. 3. Etter at Peder kom tilbake fra Amerika, gifter han seg med Aagot Dahl (14.1.1877–5.3.1958), og de bosatte seg i Weidemannsvegen 2. Hun overtok forretningen etter Peders død, men hadde den kun i vel ett år, da den opphørte i 1932. Peder Olsen Aune fotograferte som nevnt alt i forbindelse med kroningen i 1906, og mange andre store begivenheter, og var Trondheims desidert ledende fotograf. Han fikk diverse medaljer og diplomer på utstillinger i utlandet, bl.a. St. Louis, København 1888, Brüssel 1891 og Stockholm 1897. Aune var en av utstillerne på Bergensutstillingen 1898, og var den eneste utenbys fotograf på den første fotografiutstillingen i Christiania i 1900. En del av hans negativsamling ble tatt vare på av hans enke, hvorpå kopier og plater ble forært Videnskapsselskapet, men storparten av platesamlingen, ca. 20.000, ble dessverre kjørt på sjøen ifølge Jon Thomas Leirfall (d. 2004), som igjen har brukte Tobias Richter som kilde. Forretningen til Peder Olsen Aune ble trolig medvirkende til etableringen av Aunes Kunstforlag i Trondheim.

Vi sakser to kunngjøringer til, en fra før Amerikaoppholdet – og en etterpå:

Stjørdalens Tidende 31/3-1884:

Fotograf Peder O. Aune
Anbefaler sitt fotografiske Atelier i Handskemager Lodtz's Gaard,
N o r d r e G a d e No. 5 i Trondheim paa det beste.

Stjørdalens Avis 18. Mai 1906:

Min Filial
Paa Værnesmoen er aaben Hverdage 8 ½ - 11, Søndage hele Dagen.
Fotograf Aune.

En annen stjørdaling, meråkerbyggen Erik Olsen var også sentral som fotograf under kroningen i 1906. Han var dessuten domkirkens faste fotograf på den tiden.

La oss forlate kroningen, og vende tilbake til ungene på Ree, som flere utviste kunstneriske anlegg på linje med ungene på Mæle. Minst seks av ungene på Ree dro til Amerika. Ikke uvanlig eller merkelig. Men det som kan sies å være litt sjelden, er følgende:

Jonas Chr. Struck Aune, f. 1859 -	ble gift med Petra Tonseth.
Peder Olsen Aune, f. 1862 -	ble gift med Anne Margrethe Tonseth.
Amante Marie Aune, f. 1864 -	ble gift med Thomas Tonseth.
Aasta Aune, f. 1871 -	ble gift med Cornelius Tonseth.

Underforstått: en norsk familie finner virkelig en annen norsk familie i samme by, Portland, Oregon, hvorav fire søsken fra Aune på Ree gifter seg med fire søsken fra Tonseth (Tønseth). La oss også ta med noen linker (kuriositeter) vedrørende P. O. Aune (1799–1886), far til Peder Clarisius på Ree gård, og dermed bestefar til vår mann, fotografen med samme navn. P. O. Aune var en kjent kjøpmann i Trondheim, opprinnelig fra Rindal. Han giftet seg først med Caroline Margrethe Sandberg, bestemor til fotografen. Hun døde i 1853. Deretter giftet han seg med Anne Margrethe Solli, (1824–1915). Bestefar P. O. Aune er oldefar til den kjente forfatterinnen og journalisten Gerd Nyquist (1913–1984), som igjen er mor til forfatteren Arild Nyquist (1937–2004). Da bestefar P. O. Aune kom til Trondheim, ble han først ansatt hos Arnt og Randi Solem, kjente haugianere på den tiden, og

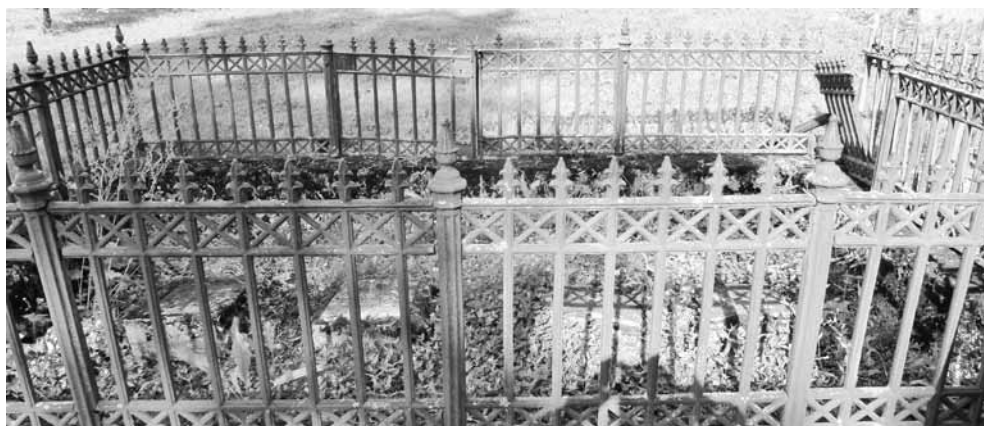

tidligere eiere av Værnes hovedgård (se *Stjørdalens krønike* bind 2, side 114 og bind 1, side 129). De var en tid regnet som kronprinsene til Hans Nielsen Hauge. Noen år senere da P. O. Aune eide flere båter og virkelig slo seg opp som handelsmann, gikk han i kompaniskap vedrørende et skip som het «Caroline». Kompanjongen var D. F. Lyng, som ble oldefar både til statsminister John Lyng og Thor Heyerdahl (Kon-Tiki). Og for å avslutte noen linker rundt fotografens bestefar, kan nevnes at det var P. O. Aune som ga altertavla til Rindal kirke ved innvielsen den 2. desember 1874. Men det slutter ikke med dette. Kjøpmann P. O. Aune, bestefar til kroningsfotografen Peder Olsen Aune, fikk en datter i sitt andre ekteskap med Anne Margrethe Solli. Hun het Eline Aune og ble gift med Bernhard Brønne. Disse er besteforeldre til min kontaktperson i slekta: Elin Brønne, f. 1927. Denne bestefar Bernhard Brønne var statsråd under unionsoppløsningen i 1905, og var med i deputasjonen som dro til København og hentet prins Carl (Haakon 7). Så med kommende kroningsbilde ble på en måte ringen sluttet innen familien.

Kjøpmann P. O. Aune (1799–1886)

Det er ikke mye igjen i Norge av Auneslekta fra Ree gård på Stjørdal. Verken Peder Olsen Aune eller hans søster Charlotte har trolig etterkommere her til lands. De andre havnet i Amerika. Ree gård i seg selv forsvant gjennom Peder Clarisius sin konkurs ut av familiens hender, og gjennom de tre siste gene-

Familiegravstedet til kjøpmann P. O. Aune ved Nidarosdomen, bak erkebispesgården (15.05.A150). Ca. 20 meter unna hviler hans barnebarn, fotografen Peder Olsen Aune i lag med Dahl- og Moefamilien (15.04.C58)

rasjoner er det nå Leirfall-familien som besitter Ree gård, representert ved Modulf Leirfall. Men arven etter Aunefamilien lever gjennom gården fortsatt og står der som et vitnesbyrd på en storhetstid, hvor datidens gener skulle komme til å prege den kunstneriske arena både nasjonalt og internasjonalt. Peder Olsen Aune skrev seg virkelig inn i historiebøkene med sitt offisielle kroningsbilde i 1906. Det løfter på et vis også Stjørdals historie. Når fremtiden skal utsmykke vår nye storstue, kulturhuset, kunne det vært på sin plass å henge opp på en vegg, eller i en eller annen «utstillingsform», det berømte kroningsbildet, pluss bildet av Peder Olsen Aune, sammen med en del andre aktører som har satt Stjørdal på kartet. Politikere har en tendens til veldig så raskt å komme på veggen eller sokkel, men kanskje bør en nettopp i et kulturhus heller ikke glemme de som bidro kulturelt og historisk til bevaringen av vår reelle kulturarv.

Representanter for levende slekt i dag: Elin Brønne Arbo og datteren Ingerid Brønne Arbo, henholdsvis oldebarn og tippoldebarn av bestefar til kroningsfotografen

Til venstre: Ree gård. Til høyre: Modulf Leirfall, 22. august 2013